

ten ikke kryber og bliver 2 cm lang, når den er vasket, osv. osv. Det er vel også det, forbrugeren ser på. Det fornemmer jeg da i hvert fald i forretningslivet at de ser på.

De andre ting gør de også. Men det er jo kæmpekæmpestort for forbrugeren. Alle de ordninger og alle de mærker og alle de ting er blevet for meget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er jo kæmpestort, og det er kæmpesvært at få de oplysninger i dag, og det er jo derfor, de oplysninger skal være let tilgængelige for forbrugeren.

Til fru Colette L. Brix må jeg sige, at jeg ikke tror, de mennesker, som sidder ved kakkeltbordene og drikker kaffe og spiser blødt brød, er tilglade med, hvordan deres kaffekande er produceret, eller hvordan den T-shirt, de har på, er produceret. Jeg tror ikke, danskerne synes, det er i orden, at man kan købe T-shirts i det her land, som er produceret af slavearbejdere, som er produceret af børnearbejdere, som er produceret under elendige vilkår.

Jeg tror, at hvis forbrugerne kunne få mere reel information om, hvordan de varer, de køber, er produceret, så ville de købe mange flere varer, som var produceret under ordentlige vilkår, for det er jo ligegyldigt for forbrugeren, som går ned og køber i butikken ud fra prisen, om den arbejder, som har siddet og lavet T-shirten, har tjent 12 øre pr. produceret T-shirt eller har tjent 24 øre pr. produceret T-shirt. Men det har virkelig betydning for de folk, der producerer T-shirtsene.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jo, men jeg bliver nødt til at sige, at det da også får en betydning for prisen. Den bademåtte, som hr. Rune Lund nu et par gange har sagt dernedefra at han har købt, koster 50 kr., og den kommer da mindst til at koste 500 kr. Der vil da være en kæmpeforskel med hensyn til al det administrative bøv. Der er ikke noget, der koster i en virksomhed som administrativt bøv. Det koster så mange penge, fordi det kræver en medarbejder. Du kan ikke bare dele det ud på alle mulige. Der skal sidde en mand på det her.

Jeg ved altså lidt om det der med, hvordan man skal undersøge, om der er stoffer ens produkter eller den slags. Det er et kæmpearbejde. Det skal man bare vide, når man laver sådan noget her.

Jeg siger ikke, at alting er godt, og jeg siger ikke, at der ikke er noget, der skal ændres i den her verden, for det skal der. Men man skal da tænke over konsekvenserne. Man kan jo ikke lave et forslag, der koster milliarder af kroner for erhvervslivet, uden at tænke over, om det overhovedet kan lade sig gøre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Og vi går over til den næste ordfører, som er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det her beslutningsforslag fra Enhedslisten er et ganske godt eksempel på, at der i mange tilfælde er ret langt fra teori til praksis. Det, der foreslås, er jo, at danske virksomheder skal forpligtes til at offentliggøre oplysninger om, hvor varerne er produceret, hvordan virksomhederne har sikret arbejdstagerrettigheder og bæredygtighed i alle led af produktionen. Det lyder da egentlig meget besnærende og i teorien ganske interessant. Det skal så være tilgængeligt på internettet.

Kl. 19.20

Nu hørte jeg godt, at hr. Frank Aaen sagde, at man bare skal trykke på en knap, så kommer alle oplysningerne væltende; at så enkelt er det for den enkelte virksomhed. Men hvis man tager en virksomhed med 1.000 leverandører og måske endnu flere underleverandører, hvordan skal sådan en virksomhed på nogen måde kunne sikre sig hundrede procent mod de her ting? Hvordan vil hr. Frank Aaen sikre at de oplysninger, der ligger på internettet, er hundrede procent valide?

Det viser jo egentlig, at det her i praksis er fuldstændig umuligt, og vi mangler jo også svar fra Enhedslisten på, hvordan man overhovedet vil kontrollere det her, altså registrere virksomheder, undersøge, om deres oplysninger nu er korrekte osv. Det ligner altså et statsapparat, hvis lige vi vel ikke har set, siden Muren faldt i Østberlin for nogle år siden efterhånden. Det er typisk socialistisk betontænkning med mistro til danske virksomheder.

Det, jeg synes er lykkeligt ved den situation, vi har nu, er, at danske forbrugere går op i de